

lemslande, at der ikke kan komme ændringer i det nuværende traktatgrundlag med udgangspunkt i forfatningen.

Dansk Folkeparti afviser ikke ændringer i EU-samarbejdet, men vi afviser, at man endnu en gang vælger at ignorere befolkningernes ret til at ytre sig i forhold til deres eget lands tradition og lovgivning. Det er ikke rimeligt, at man tilsidesætter demokratiske processer i medlemslandene, når man ikke får sin vilje.

En traktatændring skal godkendes af alle medlemslandene, og forfatningen er ikke godkendt, den er forkastet, og det er det, som EU og et flertal i Folketinget bør forholde sig til realistisk og loyalt.

I Dansk Folkeparti mener vi ikke, at det er EU's opgave at sikre høj beskæftigelse, at sikre passende social beskyttelse, at sikre bekæmpelse af social udstødelse eller at sikre et højt uddannelsesniveau.

Vi er sådan set enige i målsætningerne et langt stykke hen ad vejen. Vi mener blot, at det skal være op til de enkelte medlemsstater at sikre borgerne og dermed sikre borgernes rettigheder i forhold til den nationale lovgivning.

I Danmark er det Folketingets opgave at varetage danskernes forventninger til velfærdspolitik, beskæftigelsespolitik, uddannelsespolitik osv. Vi er imod, at man reducerer de nationale parlamenter til bureaukratiske og administrative enheder, hvis opgave det er at sikre implementeringen af EU's beslutninger. Det er jo ikke derfor, vi sidder i Folketinget; det bør i hvert fald ikke være derfor.

Vi mener, at traktatgrundlaget skal ændres, så EU i højere grad beskæftiger sig med minimumsstandarder frem for ensartethed. Det vil sige, at Danmark skal kunne gå videre, hvad angår fødevarerområdet, forbrugerpolitik og en række andre områder, hvor det giver mening, og hvor et flertal i Folketinget måtte ønske det; naturligtvis, for det er jo reelt og ægte folkestyre set med Dansk Folkepartis øjne.

Vi ser også gerne, at en eventuel traktatændring klart slår fast, at samarbejdet består af frie og selvstændige nationer, at kristendommen i sig selv er en grundlæggende værdi for det europæiske samarbejde, og vi ønsker at sætte klare rammer for, hvad EF-Domstolen kan og ikke kan blande sig i.

EU skal først og fremmest fokusere på de områder, hvor det giver mening at arbejde sammen.

International kriminalitet, terrorisme, miljø og andre problemstillinger, som er grænseoverskridende, skal vi koordinere internt i EU, men ikke nødvendigvis kun i EU, for verden og problemerne er større end Europa og EU.

Ydermere ønsker vi at genoprette grænsekontrollen, så vi kan supplere den nuværende indsats mod f.eks. international kriminalitet.

I Dansk Folkeparti arbejder vi således ikke for et totalt stop af alle aktiviteter i europæisk sammenhæng, men vi mener, at integrationsprocessen sætter spørgsmålstegn ved medlemslandenes selvstændighed, og det er dybt problematisk og kritisabelt.

Vi er stærkt kritiske over for udviklingen hen imod en europæisk statsdannelse med flag, nationalsang, møntfod og nationaldag. Det bør ikke være et EU-anliggende, det er udelukkende et anliggende for den danske stat og de øvrige medlemslande i EU. Sådan skal det være efter Dansk Folkepartis opfattelse.

I Frankrig stemte 55 pct. af vælgerne nej, og i Holland stemte hele 60 pct. af vælgerne nej til forfatningen. Og så vidt jeg husker, sagde en meningsmåling kort efter, at der også i Danmark var et flertal imod forfatningen. Det er derfor udgangspunktet, og det skal respekteres, såfremt EU skal bevare eller rettere sagt skabe en respekt om det europæiske samarbejde. Derfor opfordrer vi regeringen til at meddele de øvrige EU-lande, at Danmark ikke længere betragter EU-forfatningen som et dokument, der kan ratificeres; forfatningen er stedt til hvile af demokratiet, og ethvert initiativ eller forsøg på genoplivning må derfor betragtes som udemokratisk.

Det er derfor beklageligt, at et flertal i Folketinget ikke bakker op om Dansk Folkepartis beslutningsforslag.

Jeg takker dog for debatten, som til tider har været lidt surrealistisk, i og med at man har bemærket, at der er blevet stemt nej et sted, men det var så det; så kan vi så ellers gå videre med det, vi havde tænkt os fra begyndelsen af.

Jeg takker også for Enhedslisten opbakning, og afslutningsvis vil jeg også opfordre Folketinget og regeringen til at afholde i hvert fald en vejledende folkeafstemning om en eventuel ny traktat.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.